

højt niveau, der fortrinsvis vil få betydning i situationer, som loven ikke udtrykkeligt regulerer, og i situationer, hvor virksomhedens aktivitet ikke lader sig beskrive på en fyldestgørende måde ud fra detailkravene i selve byggeklodssystemet.

Forslagets § 13 udfylder i et vist omfang disse abstrakte krav med et sæt af rammebestemmelser på et lavere niveau. Der er tale om grundlæggende forudsætninger, der som udgangspunkt altid skal overholdes, men hvorfra loven kan indeholde undtagelser. De grundlæggende forudsætninger er anerkendt i internationale standarder og i dansk praksis, som denne er udviklet gennem mange år i kraft af årsregnskabsloven og tidligere aktieselskabsloven og bogføringslovgivningen. Der er derfor ikke tale om væsentlige ændringer i grundlaget for udarbejdelse af driftsøkonomiske årsregnskaber. Der er snarere tale om en række sproglige tilpasninger med henblik på at skabe større klarhed over reglerens indhold. De tilsvarende krav findes i IAS 1 og 8.

Der er opstillet 10 grundlæggende forudsætninger. De fleste findes også i gældende lovs § 26, stk. 1, der implementerer 4. direktivs art. 31. Medens de ikke er direkte omfattet af fravigelsespligten i forslagens § 11, stk. 3, kræves der dog de samme oplysninger som i § 11, stk. 3, 2. pkt., i de tilfælde, hvor de fraviges. Dette svarer til fravigelsesmuligheden i gældende lovs § 26, stk. 2, om end visse ikke praktisk forekommende fravigelsesmuligheder i gældende lov ikke er medtaget.

At *årsrapporten skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde*, jf. *forslagets stk. 1, nr. 1*, er udtryk for, at præsentationen af virksomhedens udvikling og finansielle stilling har stor vægt for den samlede forståelse af virksomheden. Bestemmelsen viderefører i lidt mere tydelig grad kravet om overskuelighed i gældende lovs § 4, stk. 1. Klarhed betyder, at årsrapportens udsagn ikke må være tvetydige eller vildledende. Overskuelighed betyder, at væsentlige oplysninger ikke må drukne i årsrapporten, ligesom regnskabslæseres opmærksomhed ikke må afledes fra de væsentlige forhold. Mange store virksomheder benytter grafik og billeder til at illustrere udviklingen i virksomheden og dennes image i forhold til omverdenen. Sådanne tiltag er fuldt ud lovlige og er ofte til stor hjælp for den mindre kyndige regnskabsbruger, men grafikken må ikke virke misvisende eller være i modstrid med årsrapportens øvrige budskaber. Til denne regel om klarhed indeholder loven ingen undtagelse overhovedet.

Forslagets stk. 1, nr. 2, viderefører det i praksis benyttede princip "*indhold fremfor formalia*", som har været indfortolket i gældende lovs krav om et retvisen-

de billede. Det indebærer, at virksomheden skal tage hensyn til forholdenes realiteter fremfor formaliteter uden reelt indhold. Princippet understreges af definitionerne på aktiver og forpligtelser, som lægger vægt på, at virksomhedens effektive råden over aktiver og forpligtelser har større vægt end det juridiske ejerskab. Dette gælder f.eks. indregning af finansielt leasede aktiver i balancen, hvor det afgørende er virksomhedens effektive råden over aktivet uanset formelt ejerskab. Kravet om et retvisende billede – herunder relevans – betyder også, at realiteterne kommer i første række. Også til dette princip gælder ingen undtagelse.

Forslagets stk. 1, nr. 3, kræver, at *alle forhold skal indgå i årsregnskabet og koncernregnskabet, medmindre de er ubetydelige* i forhold regnskabsbrugers informationsbehov. Herved er indført et generelt "væsentlighedskriterium" i loven. Dette fremgår ikke udtrykkeligt af direktiverne, men Europa-kommissionen har i sin Fortolkingsmeddelelse af 20. januar 1998 anerkendt væsentlighedsforudsætningen mere generelt. Niveauet fastsættes fuldt ud af brugernes behov for information. Af formuleringen må udledes, at det forudsættes, at alle krævede oplysninger som udgangspunkt har relevans, medmindre det konkret vurderes, at de er ubetydelige. Ledelsens eventuelle indforståethed eller ønske om at undlade visse informationer må ikke spille ind på vurderingen. Reglen gælder ikke alene de beløbsmæssige oplysninger, men også – og måske især – oplysninger, der indgår som noter eller i ledelsesberetningen. Vurderingen må være forskellig, alt efter hvilken af de i § 12, stk. 2, nævnte formål, der er tale om. F.eks. kan der i forbindelse med vurdering af forvaltningen af formuen eller fordeling af overskud, f.eks. ved udlån til ledelsesmedlemmer eller virksomhedsdeltagere, typisk være tale om væsentligt mindre beløb, end når der er tale om beslutninger om ressourceallokering.

Bestemmelsen fastslår, at en række ubetydelige forhold, der har en vis sammenhæng eller lighed med hinanden, f.eks. ubetydelige dattervirksomheder, alligevel skal medtages, hvis de tilsammen alligevel får betydning. Denne regel, der gælder alle forhold, har hidtil kun været optaget i gældende lovs § 2 b, stk. 2, om udeholdelse af dattervirksomheder på grund af ubetydelighed. Reglen gælder typisk, hvor der er flere ubetydelige forhold i samme regnskab, men kan efter omstændighederne også gælde tilfælde, hvor en række ubetydelige forhold kumuleres over år, f.eks. afskrivninger. Der gælder ingen undtagelse til kravet om væsentlighed.

At *virksomheden formodes at fortsætte driften af sine aktiviteter*, jf. *forslagets stk. 1, nr. 4*, indebærer i